

Henriette Kjær (KF):

Der er ingen tvivl om, at hvis man er offer for incest eller andet misbrug i barndommen, vil der senere i livet komme et tidspunkt, hvor man har behov for at få talt tingene igennem og eventuelt også har behov for professionel hjælp. Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag er derfor meget relevant som oplæg til en debat om, hvordan vi sikrer, at disse mennesker, der i sin tid blev misbrugt, får den rette hjælp.

I Det Konservative Folkeparti har vi f.eks. været meget fortørnede over, at man skal betale skat af de tilskud, der målrettet er givet fra f.eks. en fond, således at man kan få sit behov for psykologhjælp dækket. Vi stiller derfor forslag om, at der ikke skal betales skat af donationer under 25.000 kr., hvor pengene beviseligt går målrettet til psykologhjælp til incestofferet.

Vi har også støttet, at de frivillige organisationer, der arbejder på dette felt, får tilskud via de forskellige puljer, der findes.

Men der er behov for en grundigere debat om det, der er foreslået her, og der er brug for at få kortlagt, præcis hvilke muligheder der er i dag, samt om det at gå til enekonsultationer hos en psykolog er den eneste model, der kan arbejdes videre med.

Vi kan ikke sige klart ja til det beslutningsforslag, der ligger her, men vi er bestemt indstillede på at være positive under udvalgsbehandlingen og takker Kristeligt Folkeparti for at have rejst debatten.

Anni Svanholt (SF):

Der er ingen tvivl om, at mennesker, der har været udsat for incest eller anden form for seksuelt misbrug i barndommen, har brug for professionel hjælp i form af psykologhjælp eller anden form for hjælp til at bearbejde de traumatiske oplevelser. Man ved jo også fra flere undersøgelser, at de fleste krænker selv er blevet seksuelt krænket og udsat for omsorgssvigt, og derfor mener vi, det er meget vigtigt netop at få brudt misbrugskæden gennem behandling, så de pågældendes egne børn ikke bliver nye ofre, hverken for omsorgssvigt eller for seksuelle overgreb.

Det forslag, som Kristeligt Folkeparti her har fremsat, vil gøre en indsats for den voksne gruppe. I dag er det jo ikke muligt for denne gruppe at få hjælp efter sygesikringslovens bestemmelser. Det er imidlertid meget vanskeligt at få en sikker fornemmelse af, hvor stort behovet er. Forslagsstillerne anslår, at antallet vil

være ca. 1.000 årligt, og at udgifterne vil beløbe sig til ca. 4 mio. kr., men det kan nok være vanskeligt at vurdere hele omfanget af problemet, hvis man giver denne nye mulighed.

I SF er vi meget positive over for, at der skal gøres en ekstra indsats for incestofre, og vi er også meget glade for, at Kristeligt Folkeparti er kommet frem med forslaget. Vi synes, at der kræves en grundig vurdering af de tilbud, der gives i dag, set i sammenhæng med centrene funktioner og i øvrigt også i forhold til det, der kan komme af udspil fra regeringens side, som vi har hørt om i dag.

Vi synes også, det ville være oplagt at kigge på den ordning, der eksisterer i henhold til sygesikringslovens bestemmelser. Den har jo nu fungeret siden 1996, og der er nu nogle grupper, som har den mulighed. Men er det de rigtige grupper, kan man spørge. Kunne det være andre, og skulle hjælpen gives på en anden måde? Vi synes faktisk, det ville være en god idé at få kigget på det, få evalueret ordningen og få noget at vide om, hvordan den virker, inden man i givet fald begynder at tage nye grupper ind.

Vi er som sagt meget positivt indstillede over for intentionerne i forslaget og vil gerne gå ind i nogle vurderinger under det kommende udvalgsarbejde, eventuelt med henblik på senere bevillinger i en kommende finanslov eller lignende. Men det hele skal altså ses i en større sammenhæng, og vi ønsker en bredere vurdering.

Birthe Skaarup (DF):

Også Dansk Folkeparti har stor sympati for Kristeligt Folkepartis forslag.

Det er sådan, at incestramte og andre ofre for seksuelt misbrug i barndommen ikke har mulighed for at blive tilskudsberettigede senere end 6 måneder efter, at overgrebet har fundet sted, men vi er ikke i tvivl om, at mange, der har været seksuelt misbrugt i barndommen, gemmer oplevelserne for sig selv og prøver at fortrænge dem, idet det i mange tilfælde er et nært familiemedlem, der er krænkeren, og børns solidaritet er stor. De ved udmærket, at de ting, der er sket, ikke er lovlige, men de kan ikke overskue konsekvenserne af at fortælle om oplevelserne på et tidligt tidspunkt, og derfor er mange meget tilbageholdende med at søge hjælp.

Den frie debat om incest og overgreb har bestemt gjort, at mange er kommet ud af busken,